

Promesa

Promesa-zalea euskalduna. Lezo'ko Santo Kristo, Arantzazu'ko Andra Mari, Urkiola'ko San Antonio'en Santutegiak neure itz onen lekuko ta testigu.

Urkiola'ko barriak obeto jakiñik, emengo gora-berak ekarri ta jarriko dodaz emen. Ez da oraingoa, erri guztietan kanta oi dan bertsoa:

*Askok egitan dautso
San Antonio'ri
egun batean joan da
bestean etorri.*

Mesederen bat eskatu bear zala; eurite edo legortek zirala; pralle, monja, soldau edo ezkontzako bideak artu bear zirala edo beste edozein premiñetan, euskaldunak beti jaso izan oi ditu bere begiak Urkiola'ko Santutegiruntz. Alan diño beintzat antziñako bertso onek:

*Oiñez eta ortozik
egiñik bideak,
izerdiz eta malkoz
bustirik begiak;
santuari eginda
erregu ugariak,
etxera doaz pozik
txiki ta andiak.*

Iru-urrenak eta bederatzi-urrenak egiten dabez alango eliztar sutsuenak;

Bagillan eta Urrillan, batez bere.

Eta "exvoto" deritxoen zin-emoi edo gomutagarriak ekarten dabez, bestalde, Santuagandik mesederen bat lortu dabenak. Ona, zelan diñon bertsolariak:

*Urkiolara ni noanetan,
an egoten naz begira.
Zenbat gixajo gatx andidunak
ara eldu ete dira!
Makuluak an burdi aundia
betetako lain ba-dira;
osaturiko erren gaixoak
itxitakoak ei dira.*

Ez ziran itxastarrak Urkiola'n azkenengoak, bertsolariaren esanaz:

*Zenbat mirari egin dituan
San Antonek munduan,
ez da erreza agertutia
emen, orain da beinguan.
Mariñelari lagundu deutse
itxas-lanetan sarritan;
orren gomutan txalupak
eskegita dagoz an bertan.*

Makulu eta txalupak bakarrik ez; bere txistera ekarri eban, orain urte bi, Gernikako pillotari batek, San Antonok mesede andi bat egin eutsola-ta.